

[Aksel Møller.]

ningssystem, som sikrer, at den konjunkturpolitiske hensigt også virkelig kan slå igennem. Noget sådant har vi slet ikke herhjemme. Det er stadigvæk tilladt folk her i landet at låne penge og låne dem på de vilkår, de kan opnå.

Hertil kommer, at De Forenede Stater har et hjemmemarked så stort, at en begrænsning af produktionen for hjemmemarkedet ikke behøver at afsvække nogen eksportinteresse. Vi har i udvalget fået oplysninger, som efter min mening bekræfter, at vi med vor spinkle basis i hjemmemarkedet kommer til at genere dansk eksport gennem det lovforslag, som her er til anden behandling.

Endelig har amerikanerne jo selv ytrt tvivl om, hvorvidt hele deres reguleringssystem overfor afbetalingshandelen betyder så forfærdelig meget.

Tungest vejende er det vel, når alt kommer til alt, at det, man nu foreslår gennemført, ikke sikrer, at pengene går til opsparing, men tværtimod muliggør, at penge, der i øjeblikket sigter på afbetalingshandelen for at skaffe varige goder til hjemmene, bruges til forøget konsum. Derfor forekommer det mig, at dette lovforslag er dårligt gennemtænkt, og at dets sammenhæng med den økonomiske situation er meget spinkel, hvis der overhovedet er nogen sammenhæng.

Det ændringsforslag, som er stillet her, bøder jo ikke på nogen af disse afgørende betænkeligheder ved at gennemføre lovforslaget. Når så dertil kommer, at man påny udstyrer lovgivningsmagten, gennem finansudvalget, med nye beføjelser, at man foretager en videregående march frem ad den vej, hvor lovgivningsmagt og regeringsmagt sammenblandes, er det så ligetil, at det konservative folkeparti ikke kan bidrage til lovforslagets gennemførelse.

Bertel Dahlgaard: Den højtærede formand tillader, at jeg optager tråden fra den forhastede indledning.

Jeg ville med mine ord sige, at vi er fra vor side ganske indforstået med og ønsker, at denne lovgivning skal være en midlertidig lovgivning, som kan ændres i takt med konjunkturudviklingen. Derfor er vi glade for det ændringsforslag, som der er

blevet enighed om i udvalget, og som giver adgang til ændring af procentsatserne. Det gør denne lovgivning mere elastisk, så den kan tilpasses skiftende situationer, og det giver adgang til ændringer under hensyn til de erfaringer, vi gør i den kommende tid.

I anledning af de bemærkninger, der er faldet fra venstres og konservativ side, skal jeg sige, at jeg forstår i og for sig, at det ærede medlem hr. Lorentzen, når han nu skulle gå imod dette lovforslag, da bevæger sig med en vis forsigtighed i terrænet, idet det vel erindres, at det ærede medlem under normale forhold var en ivrig fortaler for, at procenten blev sat op til 20. Når det kunne være et ønske fra det ærede medlems side på et tidspunkt, hvor forholdene var mere normale end nu, kan man vanskeligt tænke sig, at det skulle betyde en hel revolution, at man går op til 25 pct.

Forsåvidt kan jeg være mere forundret over, at det ærede medlem hr. Aksel Møller bruger så stærke ord i denne forbindelse, når man tænker på, at det ikke engang er et halvt år, ja, kun fire måneder siden, det ærede medlems partifælle, det ærede medlem hr. Kristen Amby, stod her i tinget som ordfører for både det ærede medlem og hans parti og betegnede hele afbetalingssystemet som i nogen grad et samfundsonde. Det mente det ærede medlem altså for fire måneder siden og i så stærke ord, at jeg ikke på nogen måde ville underskrive dem. Jeg mener ikke, at afbetalingssystemet er et samfundsonde, indenfor sunde rammer; det falder mig slet ikke ind. Jeg beklager meget, at det ærede medlem hr. Kristen Amby er så langt borte som i Amerika, så der er en hindring for, at det ærede medlem kan træde herind i dag og stemme sammen med os for denne lovgivning, som i enhver henseende ville være efter det ærede medlems hjerte.

Jeg vil gerne gøre en enkelt bemærkning i anledning af de udtalelser, der fremsattes af begge de ærede ordførere: at man kunne frygte for, at den nedgang, der eventuelt måtte komme i afbetalingshandelen, skulle medvirke til, at eksportchancer, som i øjeblikket findes, gik tabt. Jeg tror, denne frygt er helt ubegrundet. Når f. eks. en industri, hvor kontantprocenten har været meget, meget lav, måske den laveste inden-